

30. 5. 42.

Ljubljana mi Ljubi.

Spet ti napisem, nekaj malih stavkov z zelo zmede
pisčave.

Najprej sprejmi najdražje pozdrave, u upanju
da si pri dobrem zdravlju.

ku je vse ponavadi, naslednja vojaška služba,
vsi ko sem prejel čakala me so se dva moja
pisma, se ot prej, tudi za te li se najlepše zahvalim.
Draga Ljubi so bli duši ki smo ih skupaj pasala,
ko se spominam na one Ljube me, prav dobro se
človeka počuti.

Na tisto malo kosilo ki smo takoj z apetitom
jela, pot semo obves, op dišavi dragih cvetlič na
zeleni travici.

Moje je bilo mirno dobi, vse je mirovalo, poleg sve
je bilo vse kar, si ene duša sašeli na tem svetu.
O tista prelepa noč poleg svoje svoje ljubezni, tista
bo nezpozablena.

Poleg usile tešar in slabih dnovon, ki ih v teh
dnih prebijem, na li semli moje vse našo
rajski mir, in ketira ura ot teh bo sa vedno
ostala največi spomin v mojem življenju.

Taj ti ure so nam jako malo dane.

Drugo kar mi drudi spominu mojega mladelega
zidevija, to je, moja tako dobra Mama.

M njej vidim mojo predajo Mamo, vse je
Ona v teli dueli, poleg Vas tam prehtila same
napravila, neuni ledaj bom jast vse to
povnu, zauberat i se najfepi zadovolim, i postem
naj iz vrea zelene posdrave, naj ta posdrave
sprejme ko t svojega sine, in naj mi odpusti
za ono jutro, ki sem jo tedaj pretrašil.

O teli mislih končan, se uberat i spijni
maje posdrave in poljube

naj se vedno ljubim Franči.

Zelim ti lalako diti, sedaj sem
jilim luc.

++++
+ + + + +
+ + + + +
+ + + + +